

Вјечнаја памјат! Радојица Митровић 1952-2020

На сам дан Васкрса ове године (19. априла), упокојио се у Господу угледни члан Црквене општине у Лондону г. Радојица Митровић, некадашњи координатор и предводник српске православне омладинске заједнице Епархије западноевропске (1976-1990). На Цвети ове године (12. априла), Лондонска полиција је нашла несрећног Радојицу код куће како лежи на поду, у врло тешком стању. Амбулантна кола су брзо стигла и пружила прву помоћ Радојици, а затим га превезла и у болницу (North Middlesex Hospital) где је смештен на одељење интензивне неге. Установљено је да се Радојица инфицирао opakим корона вирусом! У току болести затражио је причешће и надлежни парох Лондонски о. Драган Лазић му је испунио ту жељу. Нажалост, у току Васкршње ноћи, Радојичино здравствено стање се скроз погоршало, срце је у 4:00 сата ујутру почело да отказује, да би преминуо у 7:00 сати.

Овај ретки праведник је рођен 1952. године, у селу Рошце у Црној Гори (близу манастира Острога). У Лондон га је мајка 1964. одвела код ујака Миливоја Станковића (знаменитог професора Богословије) код кога је до пунолетства и становао. Редовно је примао црквени часопис Православни Мисионар у коме је нарочито волео да прати чланке црквеног апологете, протојереја др Лазара Милина. Пошто је у Лондону завршио факултет, Радојица се успешно запослио у његовој струци у предграђу Лондона. Редовно је одржавао везу са српском парохијом Светог Саве у Лондону, постао редован члан и ревносно

похађао света богослужења. У то време седамдесетих година, Управа Цркве Св. Саве у Лондону делегирала је Радојицу на редовне састанке српске православне омладине Епархије западноевропске. Радојица је тада, благословом Преосвећеног Владике Лаврентија, изабран за координатора и председника српске омладине за Западну Европу где је успешно предводио њен културно-просветни рад. О улози Цркве међу младим Србима у емиграцији, Радојица је упечатљиво говорио на годишњим састанцима у манастиру Пресвете Богородице у Химелстиру, када је одушевио и младог гимназијалца Андреја Ћилерџића који се касније определио да пређе из Немачке у манастир Хиландар на Светој Гори. Радојица је редовно посећивао свог пријатеља Андреја на Светој Гори, а Андреј је после узвраћао посете Радојици у Лондону, када су обојица по правилу посећивали Митрополита Антонија Блума, манастир Светог Јована Крститеља у Есексу где је живео Свети старац Софорније, и проту Миленка Зебића у Бирмингхаму.

У Црквеној општини Светога Саве у Лондону Радојица је годинама био учитељ у Недељној школи где је предавао поред српског језика и веронауку, а организовао је поклоничка путовања у Јерусалим, на Синај, у манастир Острог и у бројне друге хришћанске светиње, а славио је крсну славу Светог великомученика Георгија. Надлежни Епископ британско-скандинавски Господин Доситеј је ревносног Радојицу рукопроизвео у чтеца и ипођакона. Малог раста али велике вере, био је омиљен код свих који су га познавали. Није познато да ли је икада у Лондонском храму изоставио иједно богослужење! Заслужни Радојица је до краја свог живота служио Цркви и народу. Сахрањен је у понедељак, 27. априла 2020. године, на црквеном српском гробљу у Бруквуду (Serbian Orthodox Church Cemetary Brookwood), близу његовог ујака Миливоја Станковића. Опело је обавио Лондонски парох Горан Спаић, у присуству протођакона Ђорђа Чекеревца.

Несрећни вирус је у целом свету однео многе животе од којих је један незаборавног Радојице Митровића. Вечан му спомен!

crkva.at